

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורג'יה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

פרשת שמות
כ"א סבת תשפ"ג
גליון מס' 370

הדלקת נרות: 16:19
נץ החמה: 06:36
צאת שבת: 17:35
צאת שבת ר"ת: 18:12

שתי דקות

"וימררו את חייהם בעבודה קשה".

הטעמים של "וימררו את חייהם" הם אזלא גריש. כל אחד יודע שהטעמים הללו הם בניגון של שמחה... איזו שמחה?! על מה ולמה מנגנים את המילים הללו?!

בני ישראל היו צריכים להיות במצרים 400 שנה...

כך נגזר בברית בין הבתרים.

אז למה הם יצאו רק אחרי 210 שנים?

כי קושי השיעבוד החיש את הקץ... או-הו החיש את הקץ,

המצריים פשוט גירשו את בני ישראל ממצרים...

"יאללה, תעופו מפה, לא רוצים לראות אתכם כאן!"

ה"מררו את חייהם" הוא זה שגרם לאזלא גריש – שבני ישראל

יצאו והלכו ממצרים בגירוש...

לפני כמה שנים בית יתומות בירושלים התכוון לקראת חתונה של

כלה יתומה... פנה מנהל בית היתומות לאחד הנדיבים הגדולים

שבחוץ לארץ וביקש ממנו לזכות אותו להכניס כלה יתומה לחופה.

הנדיב הסכים בשמחה, והוא אמר לו שהוא עומד לשלוח לו מזוודה

מלאה בכל טוב... מעילים, תכשיטים ותמרורים... כל חבילה נוסח

אשכנז וספרד יחד.

המנהל בכלל לא התכוון שהוא צריך נדוניה... הוא צריך כסף!

אבל לא נעים, הנדיב היה להוט על המזוודה שהוא כבר יכין...

טוב, לפנות בוקר המטוס נחת והשליח של הנדיב הגיע לשדה

התעופה עם המזוודה. מנהל בית היתומות שלח מונית שתאסוף

את המזוודה, וביקש מאברך אחד מהר נוף, שאשתו עבדה בבית

היתומות, שיעמוד בקשר עם נהג המונית שיקבל את המזוודה

ויעביר אותה אל האברך...

בפועל היה בנייהם קצת טלפון שבור... לאברך יש מניין שחרית

קבוע, והוא ביקש מהנהג שיביא לו את זה לבית כנסת מסויים.

בפועל הנהג טעה והגיע לבית כנסת אחר, כמה רחובות מאותו בית

הכנסת של האברך...

בקיצור, האברך הזה היה חייב לעזוב את המניין הקבוע שלו, ותוך

כדי שהוא מחכה למונית למטה, הוא מתקשר בכעס למנהל בית

היתומות ואומר לו בטון רוטן: "אני מפסיד את המניין הקבוע

שלי, ותדע לך שהרסת לי את כל היום!"

שתי דקות אחרי השיחה הזו, נכנסו הישמעלקים הארורים לבית

הכנסת 'בני תורה', אותו בית הכנסת של האברך הזה...

ועל השולחן שהוא היה רגיל להתפלל, נרצחו כמה קדושים הי"ד....

את הפלא הזה ראו כל מי שצפה במצלמות האבטחה, איך רגע לפני

הפיגוע יורד אברך עם טלפון ביד אחת, והיד השנייה מונפת בכעס.

תארו לעצמכם איך הרגיש האברך הזה... לפני שתי דקות הוא צעק

ככעס, ועכשיו הוא מודה לו בדמעות... כאן זה לקח 2 דקות.

יש פעמים שזה לוקח כמה ימים ואולי גם כמה שנים...

אנחנו, שידועים שזה לקח 210 שנים... את הקושי והמרור מנגנים.

יראת ה'

נכנסים עכשיו לתקופת השובבי"ם...

ידוע מהאריז"ל שזה זמן מאוד מסוגל לתיקונים....

יש שמתענים פ"ד תעניות ויש שמתענים ארבעים...

אבל היום, בדורות שלנו שירדה חולשה לעולם, קשה מאוד

להסתגף ולהתענות את כל התעניות הללו...

נו, אז מה עושים? נשארים עם כל הפגמים?!

אומרת הגמרא: "האומר רגלו של זו עולה, כולה עולה".

אדם ניגש לאיזה טלה, ואומר: "הרגל של הטלה הזה תהא

עולה", ההלכה היא שהקדושה פושטת בכל הטלה...

כל הטלה הזה כולו קודש קודשים... כולו הפל לעולה!

נו, אז אם אנחנו לא יכולים לצום עם כל הגוף שלנו בגלל

שאנחנו חלשים, לפחות נצום עם אבר אחד...

אפשר לצום עם העיניים משבת לשבת...

לא מבקשים שתסגור את העיניים כמו שאתה ישן... לא.

רק לא כל מה שזו מולנו צריך להסיט את מבט עינינו...

אפשר לצום עם המילים שאנחנו מוציאים מהפה משבת

לשבת... לא אמרו לך שאתה צריך להיות אילם פ"ד ימים...

רק במקום לטחון נייעים ופוליטיקה... אפשר פשוט לסתום!

וממילא אם יהודי עושה תענית עם איבר אחד, הקדושה

פושטת בכלו והוא הופך לקודש קודשים... כל כולו בתענית.

הסיגוף הזה להיות ירא שמיים, לא להביט לכל מקום ולא

לדבר כל מה שרוצים... זה הסיגוף הגדול מכולם!!!

"ויהי כי יראו המילדות את האלוקים, ויעש להם בתים".

המילדות הללו היו צדקניות גדולות, מיוחסות מזרע קודש

וגם נביאות... בודאי שהם כבר מקטנות היו שלימות!

אבל התורה כתבה שהם היו יראות רק פעם אחת...

מתי? כשהם עמדו בניסיון של הפחד מול פרעה!

כי עיקר היראה נמדדת דווקא בשעת הניסיון...

אם יש לך איזה נייעים על הלשון ואתה שומר את הפה

שלך... אתה עומד להתפוצץ, אבל אתה סותם... זה יראה!

ואין לך דבר נאה להשתבח בו יותר מהיראה!

אותם שהיו צדיקים ומסרו נפש להצלת יהודים בשואה...

בכל מקום משבחים אותם, ואפילו גויים, מקבלים תואר של

חסידי אומות העולם משום שהם מסרו נפש להצלת יהודים.

שפרה ופועה לא הצילו מאות, וגם לא אלפים...

הם הצילו שישים רבבות של יהודים מהצורך המצרי, והשבח

היחיד שהתורה נותנת להם הוא – "ותראן המילדות את

האלוקים ולא עשו כאשר דיבר אליהן מלך מצרים". זהו!

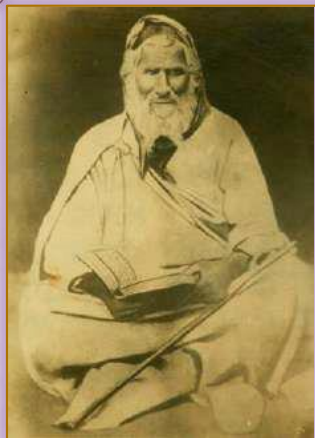

הפינה הרגישה

למה מקדשים ביום שבת על היין?
 כי היין הוא משקה משכר, הוא מבלבל ומטשטש את האמת... במשך כל השבוע בן אדם חי עם כל מיני בלבולים... העבודה, השכנים, החובות... הוא חושב שההוא עשה לו, ושבגלל ההוא נגרם לו, ושכך וכך גנבו לו... בקיצור הרבה בבלות! לכן אומרים לו, הגיעה שבת המלכה... תיקח כוס תמלא אותה ביין ותרים את הכוס הזו... ותצעק בקול גדול "ויכולו השמיים והארץ". תכריז שעכשיו כל הבלבולים בטלים ושהקב"ה הוא עשה עודה ויעשה את הכל! "ולכהן מדין שבע בנות, ותבאנה ותדלנה להשקות צאן אביהם. ויבואו הרועים ויגרשום". יכול להיות שיתרו שהוא כהן מדין... מלך! והרועים יבואו ויגרשו את הבנות שלו! ובכלל, למה הבנות שלו רועות את הצאן? למלך אין רועי צאן שיעשו את העבודה הזאת! אומר המדרש: יתרו היה כומר לעבודה זרה. אבל אחרי שראה שאין בעבודה זרה ממש, הררה לעשות תשובה. וקרא לבני עירו ואמר להם: "עד עכשיו הייתי משמש אתכם, מעתה זקן אני, בחרו לכם כומר אחר". עמדו המדינים ונידו אותו... אף אחד שלא יעזור לו, לא לעשות לו הנחות, וגם לא לרעות את הצאן שלו... גורנישט! הוא ביקש מהרועים שירעו את צאנו אבל הם לא הסכימו בשום פנים ואופן לעבור על הנידוי... לא היתה לו ברירה, לפיכך הוציא את בנותיו. והיו מקדימות לבוא אל הבאר בפחד מהרועים, ולכן הרועים גירשו אותן... תארו לעצמכם איזו השפלה! הוא היה המלך של מדין, ועכשיו הבנות שלו רועות את הצאן ואם זה לא מספיק גם מגרשים אותן!!! היו כאן הרבה בבלות, אבל האמת היא שדווקא מההשפלה הזו הגיע משה רבנו ונעשה לחתנו.

צדיקים

רבנו יעקב אבוחצירא זצוק"ל

באחד הימים הגיעה למעונו אשה חסודה וצנועה, אשר דרשה את ברכתו של הצדיק פועל הישועות. שלשה ימים ושלשה לילות המתינה ליד השער. היתה זו הרבנית, אשתו של הגאון החסיד ר' אליהו חיים. היא ובעלה נשואים עשר שנים ללא פרי בטן. ראה הצדיק את צערה והכריז: "עתידה את בתי, ללדת לתקופת השנה בן זכר, והוא יהיה קדוש מרחם אמו, ועתיד הוא להאיר את עיני ישראל בגלות האחרונה". ואומנם, באותה שנה נולד להוריו בעיר בגדד הצדיק המקובל ר' יוסף חיים זיע"א.

פגש רבי יעקב אבוחצירא הלך למדבר. המלווה לא היה יהודי ונשכר בכדי להראות את הדרך לרבינו. והנה, באמצע הדרך החליט הרב כי הם במקום זה ישתו תה. המלווה אמר: "מה, פה תה? יש פה חיות רעות, יש שודדים, המקום מסוכן". אמר רבי

יעקב אבוחצירא: "אנחנו נעצור פה ונשתה תה!". לא עזרו כל תחנוניו של מלווה והוא נאלץ לשובת שם. עוד הם יושבים, ולפתע נשמעה שאגת אריה. המלווה כמעט התעלף ואמר: "כעת האריה יאכל אותנו". אמר לו הרב: "תירגע, ה' שלח את האריה לשמור עלינו מן המזיקים". ובאמת האריה ישב על ידו עד אור הבוקר. בבוקר אמר ר' יעקב למלווהו כי ייתן חתיכת בשר לאריה בשכר שמירתו, ומיד האריה אכל את הבשר ופנה לדרכו.

פעם התארח הרב אצל עשיר. הגישו לפניו דג והרב החל לאכול אותו בלי סכין. התבוננה אשת העשיר ואמרה לבעלה: "על מה הרעשת עולמות עבור הרב. הרי הוא דומה חס-וחלילה לכלב". העשיר היסה את אשתו באומרו שמדובר בצדיק אלוקי וחזר לאורחו. לפתע בעלה שומע קול כלב בבית. מיד ביקש ממשרתיו להוציא את הכלב. המשרתים חיפשו בכל הבית, אולם לא מצאו שום כלב. הבעל החל בעצמו לחפש את הכלב, אולם כאשר נכנס לחדרו, חשכו עיניו: אשתו במקום לדבר היא נובחת ככלב. מיד נזכר באמירתה, נפל לרגלי הרב ובכה. אמר לו הרב: "אם תבטיח שלא תבזה בחיים שלה תלמידי חכמים, היא תתראפא". אשתו על אתר הסכימה, ומיד החלה לדבר כרגיל. נפלה האשה לרגלי הרב וביקשה ממנו סליחה וכפרה.

פעם הרב הלך לאסוף כסף עבור הנוקדים, הרב קיבץ סכום גבוה מאוד והחליט לחזור למרוקו. בחזרתו, שכר מלווה גוי שיראה לו את הדרך. בהגיעם לצומת דרכים המליץ המלווה על כיוון מסויים באומרו ששם יחסית הדרך בטוחה יותר ואין שודדים ופחות חיות רעות, אולם הרב התעקש לבחור את הדרך השניה. עוד הם הולכים, ולפתע מולם קבוצה של כשלושים שודדים רעולי פנים שידעו כי הרב הלך לאסוף כסף ובכיסו נמצא סכום הראוי להתכבד. מיד המלווה החל לצעוק: "כל הכסף נמצא אצל הרב, אצלי אין מאומה". כל השודדים סובבו את הרב באמרם: "הבא לנו את הכסף". הרב ענה: "בבקשה, הרהרו לפניכם, גשו וקחו". והם ענו: "אנו חייבים להרוג אותך". הרב בשומעו אמר להם: "בבקשה, עשו כל מה שלבכם חפץ". הם מכוונים את נשקם לעבר הרב על מנת לירות בו, והנה, כולם קפאו על מקומם ללא יכולת להניע שום איבר. המלווה שברח, ראה מרחוק את כל מה שהתרחש, ומיד חזר אל הרב והחל לנשק את גלימתו. בחוזרם למרוקו, ראו הנשים של השודדים כי הרב חזר לעיר בחיים, אולם בעליהם לא חזרו. הן שאלו את הרב אם הוא פגש בקבוצת שודדים, אולם הרב לא ענה. בראותם כך, הן פנו למלווה שסיפר להן את כל מה שהתרחש. מיד הן פנו ליער ומצאו את בעליהן מאובנים. הן ניסו לחפור מתחת לאנשים, אולם ככל שחפרו, כך האיש שקע יותר באדמה. לאחר מספר נסיונות, הן הבינו כי אי אפשר לעשות מאומה ללא הרב. הן פנו לרב וביקשו את עזרתו, אולם הרב אמר שלא הוא אחראי על מה שקרה. לאחר הפצרות רבות אמר להן כי אם יבטיחו השודדים, שלעולם לא ירעו לאף יהודי, אזי יוכל לעזור להם, ואם לא, אזי הם ישארו כך כל ימי חייהם. קבוצת הנשים חזרה, ובאמת, כל שודד מיד הסכים להם, אולם לא יכלו לדבר, אולם לא יכלו להזיז שום איבר בגופם ומיד יצאו בנקל מן האדמה ויכלו ללכת כאחד האדם. מיד פנו כולם לרבינו והתחננו על נפשם וביקשו סליחה וכפרה.

בס"ד
 'דעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורי הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופיין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא.
ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ). שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן ששיית היין.
אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?
 קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים יר"ש | כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב | אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו | היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת וי"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני הזוהר | גוי לא ראה את היין כחומרת השלייה הקדוש והבן איש חי | מעשר ראשון חולק ללויים בפועל | לא מבושל | בקבוק חדש ללא חשש חילול שבת | ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.
כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...
להזמנות: ירושלים: 0527-692603 בני ברק: 050-3337360
ביתר עלית: 055-9535595 חיפה: 0527-654417

בס"ד

דעת זקנים

רוצה לענג את השבת בין הכי מהודר שיש? רוצה להפתיע את כולם ב'שבע ברכות'?

בהשגחת הבד"ץ הירושלמי היעדרה החורף

העלון טעון גביזה